

Rozhovor s Pavlem Juříčkem při příležitosti udělení ceny Jiřího z Kunštátu a Poděbrad

Člena představenstva Svazu průmyslu a dopravy ČR (SP ČR) a předsedy představenstva BRANO GROUP se na jeho přístup k byznysu i životu ptal spolupracovník SP ČR František Petružálek.

Pane předsedo, historie firmy BRANO se začala psát před více než 150 lety. Co vše představuje BRANO GROUP dnes?

Společnost dnes zahrnuje skupinu dvanácti firem v řadě zemí se šestnácti závody. Původní podnik BRANO se tak za uplynulých dvacet let rozšířil do nynější podoby. Dříve byl Brano sídlící v Hradci nad Moravicí výrobcem železářských dílů, pak následně v 80. letech začala výroba dílů pro automobilový průmysl a dnes je to dokonce vývojový partner a dodavatel automobilovému průmyslu. Je to výrazný posun, kdy jsme se stali z výrobního partnera i vývojovým. Dnes zaměstnáváme přibližně 160 vývojových pracovníků. Ve stručnosti jsme robustní evropská firma, která dodává své produkty do celého světa.

Výrobní program společnosti je zaměřen, jak jste uvedl, na dodávky pro automobilový průmysl a v posledních letech i výrobu kotlů a průtokových ohřívačů. Není to příliš specifické zaměření?

Ono to spolu souvisí, pro automobilový průmysl kromě dalšího vyrábíme závislá a nezávislá topidla. Termodynamika a termomechanika produktů je stejná. Fyzikální zákony platí při vývoji jakýchkoli topidel. Znalosti výzkumu tak lze využít v jednom i druhém případě.

Dlouho jsem se bránil tomu, abychom vstoupili do výroby kotlů, nakonec jsem souhlasil, protože existuje řada vývojových možností včetně využití závodu v Uničově. Hned naproti němu je pobočka německé firmy Miele, která vyrábí domácí spotřebiče. Když jsme společnost MORA-TOP kupovali, tak jsme od nich měli příslib zakázek. Doplnil bych, že uničovský závod Miele byl vyhodnocen jako nejlepší závod společnosti ve světě.

Svaz průmyslu a dopravy ČR je největším zaměstnavatelským svazem v České republice. Zastřešuje 28 svazů a asociací a 130 individuálních členských firem. Celkově hájí zájmy 10,5 tisíce firem, které zaměstnávají 800 tisíc pracovníků. Je nestátní organizací, nezávislou na vládě, politických stranách a odborech, ovlivňující hospodářskou a sociální politiku vlády a působící na vytváření optimálních podmínek pro podnikání. Hájí zájmy zaměstnavatelů v evropských a světových organizacích, zejména jako člen evropské konfederace zaměstnavatelů BUSINESSEUROPE.

Protože ředitel tohoto závodu pochází z automobilového průmyslu, tak zavedl procesy na principu just in time, které vedly k tomu, že patří mezi závody s nejrychlejší obrátkou zásob a s nejvyšší produktivitou. A za kopcem je společnost Hella, rovněž dodavatel světelné techniky pro automobilový průmysl, který potřeboval dodavatele plastových dílů.

My jsme tedy rozvinuli byznys výroby plastů a připravovali se na dodávky pro Miele. Záměr byl, že bychom pro ně zhotovovali výměníky a díly z plastů, což by s námi konvenovalo. Nemuseli by vozit díly z řady zemí, ale měli by partnera přes cestu. Bohužel, sešlo z toho ze známých a publikovaných důvodů.

Znamená to tedy, že jste přesvědčen, že automobilový průmysl bude mít nadále vzestupnou tendenci a nehrozí, že byste dostal do červených čísel?

Do červených čísel se automobilový průmysl určitě nedostane. Je třeba si uvědomit, že Česká republika se za uplynulých dvacet let stala jednou z lokalit dominantní výroby nejenom automobilů, ale hlavně komponentů, které se vyvážejí do celého světa. U nás je koncentrováno zhruba 170 firem, které vyrábí díly pro všechny značky a z téměř bilionu korun obrátu, jenž dělá automobilový průmysl, tak podíl dodavatelů tvoří prakticky polovinu. Jedná se tedy o bezpečné investice, o nesmírně výkonné odvětví průmyslu. Uvědomme si, že saldo jeho obchodní bilance je přes 700 miliard korun. Co by si Česká republika počala bez automobilového průmyslu?

Po roce 2008 sice nastal jeho propad, nicméně nyní se nacházíme na vzestupné křivce. Nelze však očekávat, že poroste donekonečna. Blížíme se k určité hranici, která je limitována spotřebou. Automobilový průmysl u nás od roku 1995 trvale roste, to je fakt. Dodavatelské možnosti České republiky jsou dnes prakticky vyčerpány, a to jak obsazením trhu, tak i pracovní silou. My nemáme v tuto chvíli dostatek technicky vzdělaných pracovníků, aby firmy z oboru mohly dál růst nebo sem vstoupily ještě další subjekty. Jako příležitost pro nás může být, že společnost Jaguar Land Rover postaví závod na Slovensku. Protože dodavatelská základna je více orientována v západní části Evropy než ve střední, tak je zde určitá šance na další dodávky. My pro Jaguar dodáváme, takže pro nás by se nic nezměnilo.

V minulém roce jste získali ocenění Exportér roku 2014. Jak velký podíl tvoří export a kam všude vyvážíte?

Jsme oceňováni prakticky každý rok. Dynamiku exportu máme velkou, za dvacet let jsme vývoz z nuly dostali na 90 procent produkce. Z logiky věci jsme tak každoročně mezi oceněnými.

Letos jste se stali dodavatelem pro Auto roku 2015...

To je obdobné. V portfoliu máme prakticky všechny značky a jejich modely. Takže jsme každý rok u toho.

V novoročním projevu k zaměstnancům jste uvedl, že minulý rok byl pro BRANO GROUP nejúspěšnější v dosavadní historii, nyní jsme již ve druhé polovině roku 2015. Bude ten letošní ještě úspěšnější?

Svaz průmyslu a dopravy ČR je největším zaměstnavatelským svazem v České republice. Zastřešuje 28 svazů a asociací a 130 individuálních členských firem. Celkově hájí zájmy 10,5 tisíce firem, které zaměstnávají 800 tisíc pracovníků. Je nestátní organizací, nezávislou na vládě, politických stranách a odborech, ovlivňující hospodářskou a sociální politiku vlády a působící na vytváření optimálních podmínek pro podnikání. Hájí zájmy zaměstnavatelů v evropských a světových organizacích, zejména jako člen evropské konfederace zaměstnavatelů BUSINESSEUROPE.

Skutečně byl nejúspěšnější v celé historii, ten letošní, nechci to zakřiknout, vypadá ještě lépe. Takže rok 2015 zřejmě překoná rok 2014.

Máte aktivity v Rusku a Číně, zvažujete možnost otevřít závod v USA. Můžete to více konkretizovat?

Jsme pod poměrně silným tlakem společnosti VW, která má jeden závod v USA a druhý v Mexiku. Jak nabíhají nové generace automobilů a rozšiřuje se jejich výroba na americkém kontinentu, tak na nás tlačí, abychom lokalizovali výrobu do USA nebo Mexika. Podobný tlak na nás vytváří GM z hlediska budoucích kontraktů. Máme poměrně úzké vztahy s manažery GM Detroit, kteří si rovněž přejí, abychom byli v USA nebo Mexiku. Máme vytipovány dvě lokality, jedna je ve státě Missouri, druhá pak v Mexiku. V obou místech má náš partner závody. Počítáme s tím, že bychom si od nich pronajali část závodu a tam bychom mohli, pokud dojde k dohodě, začít vyrábět pod značkou BRANO. Pak bychom produkovali v Evropě pro evropské automobilky, v Americe pro americké a v Číně, kde je to podobné, pro čínské automobilky.

Nakolik vaši společnost postihlo embargo vyhlášené Evropskou unií vůči Rusku?

Postihlo a dost. Na ruském trhu jsme dodávali díly pro automobilky, které tam mají své závody – VW, Nissan a další. Objem dodávek nám tam spadl na polovinu. Negativně se projevil i pokles rublu. Takže objemově jsme na polovičce a hůř jsme na tom také ze vztahu měny rubl versus euro. Pokud bych naše závody tam nepodporoval, tak by zřejmě zastavily výrobu. V listopadu budeme mít navíc v Rusku dokončený nový závod v Nižném Novgorodu, do kterého budeme koncentrovat výrobu obou závodů, jeden závod je v našem vlastnictví a druhý máme v pronájmu. Jde o velmi moderní fabriku a nyní budeme s hrůzou dva tři roky čekat na oživení ruského trhu podle toho, kdy skončí sankce.

V čele společnosti jste již dvě desetiletí. Podařilo se vám naplnit představy, s nimiž jste do toho takřkajíc šel?

V podstatě ano. Přiznám se, že od počátku jsem měl vizi, že BRANO bude evropský dodavatel automobilového průmyslu. Já jsem ten, který ho otočil směrem k automobilovému průmyslu, protože jsem tomu věřil, věřil jsem, že je to správná lokalita, že čeští lidé vzhledem k jejich technickému vzdělávání, pracovitosti a zejména pozici České republiky vůči západní Evropě, z hlediska logistiky a posunu některých automobilek na východ, je ideální pro společnost, jakou BRANO dnes je. Byl jsem na sto procent přesvědčený, že se tak stane. Přiznám, že jsem ale nečekal, když se staneme evropským dodavatelem, což bylo před deseti lety, tak že následně budeme i světovým dodavatelem. Tenkrát jsem nedohlédl, co bude pro průmysl znamenat globalizace. Že automobilky budou prosazovat platformové řešení, to mi bylo jasné, ale že přimějí a namotivují českého výrobce, aby dodávali do celého světa, to jsem nečekal. Mé vize jsou de facto překonané tím, že jsme se proaktivním přístupem stali celosvětovými. Neznám druhou českou firmu automobilového průmyslu, která by dokázala to, co BRANO.

Konkrétní hodnotou dosaženou za uplynulých dvacet let je, že jsme se dostali prakticky do všech automobilek, kromě korejských a domácích čínských.

Co považujete za hlavní úspěch?

Už jsem to říkal, že jsme se dostali do většiny automobilek. Když si představím, kolik času a úsilí vyžaduje dostat se do každé automobilky, tak jsme za dvacet let dokázali malý zázrak. Je třeba si uvědomit, že když začnete s prvním vyjednáváním s automobilkou, tak máte první šanci jim něco dodávat za sedm roků. A my jsme se dokázali dostat všude. Otevírají se nám tak dveře do budoucna. Když jste u nich zalistovaný a máte dobré hodnocení, tak vám narůstá jistota budoucnosti.

Udělal byste dnes některá rozhodnutí jinak?

Určitě. Když jsem kupoval závod v Uničově, tak jsem předcházejícím vlastníkům důvěřoval, že to jsou seriózní lidé. Ukázalo se, že ne. Návazně na to nastalo řetězení všech problémů.

Člověk dělá chyby, je omylný, ale důležité je umět je rychle napravit. Já osobně neumím napravit rozhodnutí, že jsem koupil uničovský závod. Bylo to životní chyba, která se vleče se mnou.

Co je pro vás z hlediska podnikání největším zklamáním?

Neschopnost České republiky využít potenciál, který máme a neschopnost reagovat na změny, které život přináší. Přesto, že jsme malou zemí, tak neschopnost vlád a politické elity reagovat na záležitosti, které k nám přicházejí externě, je nulová. Naprosto nám chybí reakce na dění ve světě. Řekl bych, že Česká republika je relativně úspěšný stát navzdory tomu, jakou máme politickou reprezentaci.

Sice existují určité střípky pohybu, ale jsou nekonzistentní, bez konceptu. Máme 121 strategií, ale ani jedna není implementována.

Dolní komora, horní komora, politické kluby, politické koalice, prezident, ministerský resortismus, a to všechno dohromady vytváří naprosto nehybnou situaci, se kterou i hodně šikovný člověk nemůže pohnout, je to jak beton v kalhotách. Jsou to jílové vrstvy, které jsou ještě navíc antagonistické, kdy jedna něco chce a u druhé je to zablokováno.

Jako příklad bych uvedl tak jednoduchou záležitost, která je zavedena na Ukrajině, ve Švédsku, v Bulharsku, Chorvatsku, Rakousku... Mám tím na mysli elektronickou evidenci tržeb. Snadná záležitost a kolik sil a času tomu v Česku věnujeme. Software, který potřebuje ministerstvo financí, v čem je problém, už mohl být dávno hotov. Když jsem seriózní firma, tak nemám problém odvádět elektronicky tržby. Já osobně je mám zavedené ve všech firmách.

Elektronizace je všude. Že to někoho otravuje? Podle mne jen ty, kteří z toho chtějí mít politické body vůči podnikatelům nebo jiný prospěch. A také se tomu brání podnikatelé, kteří nejsou ochotni přiznat své daně.

Vše mám založené na elektronice, když ne z jiného důvodu, tak kvůli zaměstnancům, aby mne nepodváděli.

Máme elektronické kódy, používáme platební karty, tak proč nemůžeme používat počítač, který je napojený na finanční správu.

Podle mne se nejedná o složitou záležitost. Složitě snad může být jen postavit software a aplikovat ho tak, aby to bylo technicky snadné.

V Chorvatsku se řídí heslem, když nedostanete účet, nemusíte zaplatit. Mají to napsané na každé účtence, kterou dostanete. Tak se inspirujeme.

Která jsou podle vás hlavní negativa, s nimiž se podnikatelé, ať velcí či malí, potýkají?

Už jsem to naznačil. Stát by měl nastavit férová pravidla hry a dát pokoj. Podle mne potřebujeme od státu tři věci, a to infrastrukturu, tu si podnikatelé vybudovat nemohou, to znamená silnice, dálnice, elektronizaci dat, vzdělanost, která bude odpovídat potřebám průmyslu, respektive ekonomice, která v dané zemi existuje, a jak jsem již říkal i jistou dávku spravedlnosti

Z pohledu infrastruktury tady snaha je, bohužel se koncentruje na všechny silnice, takže silnici vedle dálnice, která se opravuje, začnou frézovat. Je to dáno tím, že do krajů šly čtyři miliardy korun a ty se je snaží rychle utratit. Nemá to ale harmonogram a logistickou ideu. Já například nemohu, když odstavím jedno trafo, tak zároveň odstatit to druhé. Některé věci je možné dělat paralelně, ale musím mít nějaký backup plán.

Na vzdělání, které by odpovídalo potřebám našeho národního hospodářství, na to Česká republika rezignovala. Ať děláte, co děláte, tak přes všechny sliby se neudělalo nic. Svaz průmyslu a dopravy vypracoval koncept technického vzdělávání, duální vzdělávání, POSPOLU, což se ukazuje jako správná cesta. Spolupracujeme na tom s Česko-německou obchodní a průmyslovou komorou. V Česku v současnosti chybí 220 000 technicky vzdělaných lidí všech profesí. Chybí objem i kvalita. Naše vzdělání se rozměnilo do podoby, kdy vysokoškolák má úroveň dřívějšího středoškoláka, dnešní maturant pak umí to co dříve učni. Kleslo to minimálně o jednu úroveň. Přitom se pyšníme, že máme 52 procent vysokoškolsky vzdělaných lidí a oni pracují v pokladnách supermarketů. Jejich znalosti jsou naprosto neuplatnitelné. Stát do jejich studia investuje nemalé prostředky bez jakékoli návratnosti. Ve Finsku mají deset univerzit a my máme zhruba 75 vysokých škol. Může to vůbec stát utáhnout a jak dlouho?

S tím úzce souvisí stav podnikatelského prostředí v České republice, jaké je?

Obecně z hlediska daní, to není tak hrozné. Problém u nás je ten, že se neumí oddělit zmo od plev, kvalitní podnikatel nemá příliš velké zastání, když se naopak jedná o podvodníka, tak stát není schopen ho potrestat, efektivně a rychle. Stát obecně neumí trestat, za dvacet let rezignoval na skutečné podvodníky. Pamatujeme hodně kauz a víme, kde skončily. První kauza, je to spíše politická hra, se týká Davida Ratha. Všechny ostatní korupční záležitosti řešeny nebyly.

Myslíte si, že stát věnuje dostatečnou pozornost tomu, aby se kultivovalo. Vůbec, jaká je podle vás podpora státu podnikání?

Hodně se o tom mluví, ale reálně příliš nedělá. Souhlasím s tím, že daňové zákony se mají zjednodušovat, aby byly transparentní a čitelné. Mám ve firmě vzdělané lidi z hlediska daňových zákonů a účetnictví, musím ale přiznat, že často nevědí, jak to mají dělat. Chodí pravidelně na školení, pořádáme vzdělávací kurzy, mám kamarádku z Komory daňových poradců. Ta si sama studuje zákony a hledá odpověď. Pokud si to sama nenačte, tak výkladů je mnoho, povinná editace finančních úřadů, abyste věděl, co máte dělat, u nás chybí.

Svaz průmyslu a dopravy ČR je největším zaměstnavatelským svazem v České republice. Zastřešuje 28 svazů a asociací a 130 individuálních členských firem. Celkově hájí zájmy 10,5 tisíce firem, které zaměstnávají 800 tisíc pracovníků. Je nestátní organizací, nezávislou na vládě, politických stranách a odborech, ovlivňující hospodářskou a sociální politiku vlády a působící na vytváření optimálních podmínek pro podnikání. Hájí zájmy zaměstnavatelů v evropských a světových organizacích, zejména jako člen evropské konfederace zaměstnavatelů BUSINESSEUROPE.

Ministerstvo financí se dlouhodobě brání tomu, aby tady editační povinnost ministerstva a finančních úřadů byla. Vy hrajete hru se státem a neznáte její přesná pravidla hry, ty se mění a vy nakonec můžete dostat Černého Petra. Vy sám vlastně nevíte, jestli tu hru hrajete férově. Ať to jsou odpočty na výzkum a vývoj a další. Vše jsou hrátky, kdy jedna firma to má a druhá nikoli. Já mám ve společnosti dvě vývojová střediska, jedna v Jablonci a druhé v Hradci a každý finanční úřad to vykládá jinak. Pak se nedivme, že lidé podvádí, když editační povinnost chybí samotným finančním úřadům. Nezbyvá, než se spoléhat na výklad daňových poradců... My podnikatelé s tím bojujeme, mlátíme se zleva doprava a naopak. Když stát nechce, aby to bylo daňové zvýhodnění, tak ať to zruší. Ale bude to stejné pro všechny. Nebo vytvoří jednoduchá transparentní pravidla, co je možné odečíst od daňového základu a šmítec.

Označil jste se za ombudsmana všech poctivých podnikatelů v souvislosti s bojem s insolvenční mafií. Tento příběh by si vyžádal samostatný rozhovor, přesto, řekněte nám prosím více o této kauze?

To je opravdu nadlouho. Jak už jsem říkal, objevil se tady v roce 2008 insolvenční zákon, který umožňuje různým podvodníkům a nyní už i skupinám okrádat seriózní podnikatele. Děje se tak pod pláštěm zmíněného zákona. Když se zaměříme na meritum věci, tak zákonodárce nemyslel na to, aby insolvenční mafie okrádala podnikatele. Nemůžeme je obvinít z toho, že by to chtěli udělat, ale udělali to. V období 2008 až 2014 došlo k tomu, že každoročně je tady 30 000 až 35 000 insolvenčních případů, v drtivé většině jsou individuální. Kdyby tady byly každý rok stovky případů větších podnikatelů, tak kde je nějaká spravedlnost. Není to problém zákonný, ale ekonomický. Když firmy přestanou fungovat a jsou vykradeny, tak je zde několik úrovní problémů – daňový, firma neodvádí daně, zaměstnanecký, lidé jsou pryč, prakticky žádný insolvenční správce není schopen firmu řídit a tak se snaží zproplatnit majetek. Tedy vysát z toho maximum, aby se jakoby uhradily závazky věřitelům, ale výnos nezaručeného věřitele je 2,5 procenta a zaručeného 17 procent. A kde končí zbytek mezi 83 až 97,5 procenta majetku? Logicky v insolvenční mafií. Kde je spravedlnost. Netvrdím, že všichni podnikatelé udělali všechno dobře, udělali třeba nějaké formální chyby, ne obsahové, a skončili v insolvenční. Myslím si, že je to do nebe volající nespravedlnost. Jak jsem říkal, stát má zajistit infrastrukturu, vzdělanost a spravedlnost. Ne zákonnost, když jsou zákony blbý, tak se mají změnit. A rychle. Když se vyskytnou první případy, že se zneužije zákon, tak se to má potrestat a změnit zákon. Tady ale chybí jak trest vůči těm, co vytunelovali firmy, tak chybí odpovídající reakce na to, aby se to nemohlo opakovat. Stát nemá schopnost dělat nápravná opatření ve svém zákonodárství. Donekonečna se o tom diskutuje, až to nakonec zase skončí neutrálně.

Řadu let jste členem představenstva Svazu průmyslu a dopravy ČR. V čem je podle vás jeho hlavní přínos, hájí dostatečně zájmy podnikatelů?

Svaz průmyslu by měl být přirozenou oponenturou všech vlád. Měl by pro ni být partnerem, ne aby ji kritizoval, a když to udělá, tak má vláda naslouchat. Víím, jak je tomu v jiných zemích. Například německá kancléřka si zve představitele největších firem na pravidelné schůzky. Existuje tam taky svaz průmyslu a hospodářská komora. Lidé, kteří je reprezentují, jí radí, co má dělat, a ona to skutečně dělá.

Svaz průmyslu a dopravy ČR je největším zaměstnavatelským svazem v České republice. Zastřešuje 28 svazů a asociací a 130 individuálních členských firem. Celkově hájí zájmy 10,5 tisíce firem, které zaměstnávají 800 tisíc pracovníků. Je nestátní organizací, nezávislou na vládě, politických stranách a odborech, ovlivňující hospodářskou a sociální politiku vlády a působící na vytváření optimálních podmínek pro podnikání. Hájí zájmy zaměstnavatelů v evropských a světových organizacích, zejména jako člen evropské konfederace zaměstnavatelů BUSINESSEUROPE.

Problém Svazu průmyslu v České republice je ten, že se vždycky snažil státu říkat, co má dělat pro zlepšení podnikatelského prostředí, a ten tomu málokdy naslouchal. V některých oblastech více, v jiných méně. Nemělo by to být vnímáno jako snaha určité lobbistické skupiny, nepamatuji, že bychom někdy usilovali o nějaké pokřivení čehokoli, ale vždycky jen o to, co by této republice pomohlo a prospělo.

Jsme na prahu čtvrté průmyslové revoluce. Zvládneme ji, jaká konkrétní opatření jste přijali nebo připravujete v BRANO GROUP?

Žádná opatření nikdy k ničemu nevedla. Život je trvalá změna a trvale se musíte přizpůsobovat podmínkám. Nápravná opatření můžete dělat tehdy, když se stane neshoda. Vzpomeňme, jakým způsobem byly komunisty připravovány jednotlivé pětiletky, kdy se to různými opatřeními jen hemžilo, naštěstí tento způsob „řízení“ je nenávratně pryč. Každoročně vyhodnocujeme přijatou strategii, aktualizujeme ji a snažíme se přizpůsobit světovému vývoji. Před dvaceti lety jsme vyráběli ze železa, dnes kombinujeme plasty, železo a elektroniku. A té je v našich výrobcích stále více. Přemýšlíme o tom, jak kombinovat různé vlastnosti produktů tak, aby se zvyšovala jejich přidaná hodnota vůči zákazníkovi. Je to normální cesta a trvalé zlepšování. Zázraky se nedějí.

Mezi aktivity, které Svaz průmyslu řeší, patří malý zájem mladých lidí o technické obory. Inicativ, jak toto změnit vzniklo víc než dost, bohužel výsledek je minimální. Myslíte si, že letošní Rok průmyslu a technického vzdělávání vyhlášený SP ČR bude znamenat určitý obrat?

Už jsem o tom hovořil v předcházejících odpovědích. Obrat nastat musí, jinak se staneme zemí bez technické vzdělanosti a taky bez průmyslu, na který jsme právem pyšní.

Iniciativy v tomto směru vyvíjíte v Moravskoslezském kraji. Co je jejich podstatou a co od nich očekáváte?

V kraji založilo 22 ředitelů skupinu, které říkáme „Naše škola“. Já jsem byl ten, který to vymyslel. Podporujeme např. zdejší průmyslovku, která má označení „Naše škola“, snažíme se ji vybavit, motivovat její žáky. Máme pět základních pilířů vzbuzení zájmu dětí a mládeže o technické vzdělávání – 1, rodiče, 2, studenti, 3, učitelé, 4, škola a její vybavenost, 5, zahraniční spolupráce. Více informací je na [www stránkách](http://www.stránkách) naší společnosti.

Jakými zásadami se řídíte ve své práci?

Máme zpracovaná pravidla jednání se svými kolegy do „desatera“, s nímž jsou seznámeni všichni zaměstnanci, které obsahuje: 1. jsem velmi dobře připraven, 2. vím, čeho chci dosáhnout, 3. chodím na jednání včas, 4. k tématům a účastníkům přistupuji pozitivně, 5. jsem koncentrovaný a pozorný, 6. jsem věcný, 7. naslouchám a nechám ostatní se vyjádřit, 8. jsem stručný, 9. hledám řešení a výsledky, 10. usiluji o získání rozhodnutí.

Kterých lidských hodnot si vážíte a naopak, jaké odmítáte?

Svaz průmyslu a dopravy ČR je největším zaměstnavatelským svazem v České republice. Zastřešuje 28 svazů a asociací a 130 individuálních členských firem. Celkově hájí zájmy 10,5 tisíce firem, které zaměstnávají 800 tisíc pracovníků. Je nestátní organizací, nezávislou na vládě, politických stranách a odborech, ovlivňující hospodářskou a sociální politiku vlády a působící na vytváření optimálních podmínek pro podnikání. Hájí zájmy zaměstnavatelů v evropských a světových organizacích, zejména jako člen evropské konfederace zaměstnavatelů BUSINESSEUROPE.

Víc než před rokem jsem na jedné poradě na téma Uznatelné hodnoty manažera vystoupil s prezentací. Takže uznatelné hodnoty jsou: pravda a spravedlnost; pevnost, zásady (srdce + páteř + žaludek); morálka; odvaha (dělat věci těžké a složité); tým a jeho budování; poznání sebe sama; sny a vize; myslet na druhé, ale také na sebe; být v něčem výjimečný; odkaz (nástupnictví)

Moje desatero je následující:

Člověk musí být sám sebou - stylizovat se do rolí, které uvádějí manažerské příručky, to nedoporučuji. Člověk musí nejprve vytvořit nějaký tvar své osobnosti, pak teprve může vytvářet tvar svého byznysu.

Houževnatost a píle - den má 24 hodin a my všichni jsme většinou svým způsobem průměrní. Uspěje jen ten, kdo je pilnější.

Pokora - nutná je pokora vůči byznysu i světu. Když člověk v sobě má pokoru, najde i vnitřní sílu, která mu k úspěchu pomůže.

Odpovědnost - úspěšný manažer musí umět předávat svou pokoru, houževnatost a píli těm druhým a zároveň za ně nést odpovědnost

Profesionalita - byznys se musíte naučit a rozumět mu. Profesionál rozumí byznysu z hlediska trhu, ale rozumí i tomu, jak výrobek vypadá uvnitř, jak funguje. Profesionalita se v Česku strašlivě vytratila.

Cílevědomost - musíte umět stanovit cíle a strategie jejich dosažení. Musíte vědět, čeho chcete dosáhnout a jak to chcete udělat.

Nebát se a nekrást - Masarykova zásada platí stále, platí i v byznysu. Souvisí se sebevědomím. Nemáme se za co stydět, není důvod se někoho lekat.

Skromnost - rozhazovační lidé upadnou v zapomnění. Kdo se chová skromně a myslí spíš na druhé, utkví v paměti.

Vzdělání - člověk by neměl přestat toužit po vzdělání. Je krásné i velmi užitečné poznávat, kolik chytrých věcí se na světě vymyslelo.

Tělesná kondice - kdo má mít dlouhodobou výkonnost, nemůže být jako buchta. Štíhlé udržují firmy i lidi. Sám jsem závodně tancoval, hrál basketbal. Nyní, po třech operacích páteře, jezdím na kole, sjíždím řeky.

Kdybyste měl představit Ing. Pavla Juříčka, Ph.D., co byste nám o něm řekl?

Že je to houževnatý člověk, který se nevzdává.